

ಸಕೇನಾಳ ಮುತ್ತು

ಕಾದಂಬರಿ

ಲೇ: ವಿಬೇಕ ಶಾನಭಾಗ

ಪು: 144 ಬಿ: ₹ 150

ವೈ: ಅಡ್ಕ ರ ವ್ಯಕ್ತಾಶನ

ಹಗೆಗ್ಗೀಡು, ಸಾಗರ ತಾಲ್ಲೂಕು

ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆ - 577 417

ಹೋಗುತ್ತವೆ. ನಿದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಈ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. "...ನಂತರವೂ ಯಾರೂ ನನಗೆ ಬಿಡಿ ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಕ್ರಮೇಣ ತುಣುಕುಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ನನ್ನ ಗ್ರಹಿಕೆ ರೂಪಗೊಂಡಿತು" (ಪು. 62). "ನಾನು ಸಂಕಟವನ್ನು ತಾಳೆಹೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಕೂಡ ಯಾವುದೋ ಪ್ರಸ್ತುಕದಿಂದ ಎತ್ತಿಕೊಂಡ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಮೇಗೂಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕಸರತ್ತಿನಂತೆ ಅವಳಿಗೆ ಹೊರುತ್ತಿರಬಹುದೇ?" (ಪು. 7) "ಒಂದೆರಡು ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಶಬ್ದಗಳು ತಮ್ಮ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡತೋಡಿ ಅದು ಸರಾಗವಾಗಿ ಓದುವ ಹಂತ ತಲುಪುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಅಡ್ಡತಿಡ್ಡ ಗೀರೆಗಳಿಂದ ಲಿಂಬಿಯನ್ನು, ಲಿಂಬಿಯಿಂದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು, ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಅರ್ಥವಿರುವ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು, ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಭಾವಾರ್ಥವನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದೆಂದರೆ ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಭಾವೇಯು ಬೆಳ್ಳಿದುಬಂದ ಇಡಿಯ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಹೃಸ್ತದಲ್ಲಿ ಹಾದು ಹೋದ ಹಾಗಾಗುತ್ತಿತ್ತು." (ಪು. 93) ಈ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಭವವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವ ಬಗೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅನುಭವ ಎಂದಾಕ್ಕಿನ ಅದನ್ನು ನೋಡಿರೆಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ. ಕೇಳಿ. ಚಿದಿ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕಲ್ಪನೆಯ ಮೂಲಕ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡು ಭಾವೇಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಬಹುದು. ಮೊದಲಿಗೆ ಅವು ತುಣುಕುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿದಾಗ ಗ್ರಹಿಕೆಗಳಾಗಿ ರೂಪಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಅನುಭವಗಳು ಪಾತ್ರಗಳಾಗಿ, ವಿಚಾರಗಳಾಗಿ, ತಾತ್ಕಾರ್ತಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಪಡೆಯುತ್ತವೆ. ಬದುಕು, ಬದುಕಿನ ಸಂಕೀರ್ಣ ಸ್ವರೂಪ, ಚರಿತ್ರೆ, ಸಮಾಜ, ವಿಜ್ಞಾನ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ, ರಾಜಕೀಯ, ಆರ್ಥಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಇತ್ಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿದಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ಒಂದು ಕಲಾಕೃತಿಯನ್ನು ಓದಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧತೆ ಬೇಕು. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ರಮಣ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಓದುವ ಪ್ರಸಂಗದಿಂದ ಅರಿಯಬಹುದು. ಅಂತಣ್ಣಿ, ರಾಜು, ಪಂಚ ಗುರುದಾಸ, ರಮಣನು ಬರೆದಿರುವ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಓದುತ್ವಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡೇ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡೇ ಓದಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪಂಚ, 'ಸಕೇನಾಳ ಮುತ್ತು', 'ಸಕೇನಾಳ ಭರಯವಿಲ್ಲ' ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಓದಿದ ಮೇಲೆ ಗುರುದಾಸ ಓದುತ್ವಾನೆ. ಅವನು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಓದುತ್ವಾನೆ. ಅದು 'ಸಕೇನಾಳ ಮುತ್ತುಲ್ಲ'. 'ಸಾವಿನಿಂದ ಮುಕ್ಕೆ ಪಡೆಯುವುದು ಲೇಸ್ತು' ಅಂದರೆ ಮುತ್ತಿನಿಂದ ಸಾವಿನ ಕಡೆ ಎಲ್ಲರ ಗಮನ

ನೆನ್ನ
ನೆನ್ನ
ನೆನ್ನ
ನೆನ್ನ

ನೆನ್ನ